4 P. Oxy. 854

.(.)].(.)[
⊗ φρα[
ξεινοι.[
δεῖπνον δ' ου[
οὔτ' ἐμοὶ ωσαι[
ἀλλ' ἄγε σὺν κώ⌊θωνι θοῆς διὰ σέλματα νηὸς
φοίτα καὶ κοίλ⌊ων πώματ' ἄφελκε κάδων,
ἄγρει δ' οἶνον ⌊ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγός· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
νηφέμεν ⌊ἐν φυλακῆι τῆιδε δυνησόμεθα.

6-9 Ath. 483d.

5 ἀσπίδι μὲν Σαΐων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνωι,
ἔντος ἀμώμητον, κάλλιπον οὐκ ἐθέλων·
αὐτὸν δ' ἐξεσάωσα. τί μοι μέλει ἀσπὶς ἐκείνη;
ἐρρέτω· ἐξαῦτις κτήσομαι οὐ κακίω.

1-4 (excidit 3 αὐτὸν—μέλει) Plut. *instit. Lac.* 34 p. 239b; 1-3 (—ἐξέφυγον θανάτου τέλος) Sext. Emp. *Pyrrh. hypot.* 3. 216; (—ἐξεσάωσα) Ar. *Pax* 1298-9, 1301; 1-2 Strabo 10.2. 17 p. 457 et 12. 3. 20 p. 549 (fort. ex Apollodoro: 244 F 178b); Vita Arati p. 77. 1 Maass; 3-4 (—ἐρρέτω) Olympiod. in Pl. *Gorg.* p. 141. 1 Westerink; Elias *proleg. philos.* 8 (*Comm. in Arist. Graeca* xviii. 22. 21); Ps.-Elias in Porph. *isagogen* 12. 19 p. 16 Westerink.

SLUB Wir führen Wissen. http://digital.slub-dresden.de/id415736544/36 UNIVERSITÄT LEIPZIG